

[Christmas Møller.]

Vi havde ogsaa kunnet være med til en Folkeafstemning paa en lignende Maade som den, det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen udtalte sig for, selv om vi ikke var begejstrede Tilhængere af den. Vi vilde helst, hvis vi skulde have en Folkeafstemning, have haft den saaledes, at det havde været en ren Flertalsafgørelse: saa og saa mange Ja, og saa og saa mange Nej. Jeg kan i og for sig slet ikke anerkende, at man skal forlange, at saa og saa mange Vælgere skal deltage i Folkeafstemningen, for hvis de ikke deltager, kan man lige saa godt sige, at de paagældende mente, det var rigtigt, hvad Rigsdagen havde besluttet, som man kan gaa ud fra den Opfattelse — der formentlig ligger til Grund for Regelen i Grundlovens § 94 —, at de er for det modsatte Standpunkt. Jeg hører i øvrigt til dem, der mener, at en Ændring, og en betydelig Ændring, i Grundlovens § 94 er noget af det mest fornødne Grundloven vedrørende.

Vi har endvidere, saaledes som det fremgaar af Betænkningen, søgt frem til en Ordning gennem et Tilsagn fra Regeringen om, at den kommende Forfatningskommission forholdsvis hurtigt skulde afgive sin Betænkning, og den højtærede Indenrigsminister har jo, i hvert Fald i Udvalget, sagt, at han forventede, at denne Forfatningskommission kunde gøre Arbejdet færdigt hurtigere end den forrige.

Men alle disse Anstrengelser har ikke ført til noget positivt Resultat, saaledes at Ændringer har kunnet stilles med Udbytte, og det Tilbud om en Folkeafstemning, som den højtærede Indenrigsminister endelig fremsatte, og som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen aabenbart er blevet saa begejstret for, at han har ment, det skulde prøves her i det høje Ting, er af en saadan Karakter, at det ikke paa nogen Maade kan tilfredsstille os.

Ud fra disse Betragtninger: at vi skal have dette Valg, at en Folkeafstemning har vi ikke kunnet faa paa et tilfredsstillende Grundlag, og at det er et meget utilfredsstillende Tidspunkt at faa en Folkeafstemning paa, da man utvivlsomt kan vente, at Rigsdagen er optaget af nyttigt Arbejde angaaende hele den økonomiske og erhvervmæssige Politik, har vi indtaget det Standpunkt, at Regeringens Lovforslag om, at vi skal have kommunale Valg i Marts Maaned, maa gennemføres med de Ændringer, som Regeringen har foreslaaet, og som vi har kunnet tiltræde.

Vi vil derfor i Overensstemmelse med dette Standpunkt stemme imod alle andre

Ændringsforslag, der er stillet fra forskellige Mindretals Side.

Jeg skal med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 6 af det kommunistiske Mindretal, henvise til den Debat, der allerede har fundet Sted i Dag, angaaende de Personer, som indsender bevidst urigtig Selvangivelse, og de Foranstaltninger, man vil træffe over for disse. Under Henvisning til denne Debat kan jeg sige, at vi er meget interesserede i, at hele dette Spørgsmaal finder en Afgørelse. Jeg haaber, at det kan ske i Skattekommissionen og med Indenrigsministerens Tilslutning, hvad Indenrigsministeren for saa vidt ogsaa har lovet i Udvalget.

Ud fra disse Betragtninger kan jeg, som sagt, anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af et Flertal, og stemmer imod alle de Ændringsforslag, der er stillet af forskellige Mindretal. Ved tredje Behandling skal jeg anbefale, at man stemmer for Lovforslaget.

Aksel Larsen: Det kan nu betragtes som givet, at vi faar de kommunale Valg i Marts Maaned 1946. Det er glædeligt, at det sker, og det er paa høje Tid, de kommer. Vi mener imidlertid, som vi har givet Udtryk for, dels gennem den Tale, jeg holdt ved Lovforslagets første Behandling, og dels ved vort Arbejde i Udvalget, at det havde været rimeligt, om man benyttede den gunstige Lejlighed til at reformere vor Lovgivning og til at øve Ret og Skel over for Danmarks Ungdom, som naturligvis alle Dage har været i Stand til at have en Mening om, hvordan Landet bør styres, noget før den fylder de 25 Aar, der nu er Grænsen, men som i hvert Fald under Frihedskampen har gjort en saadan Indsats, at man virkelig ikke længere kan være bekendt at forholde den Stemmeretten.

Jeg mener derfor, at man, uanset hvad man mener om Grundlovsrevisionen, og hvorvidt og hvornaar den vil komme, burde have benyttet Lejligheden til nu — ligesom man gjorde i 1908 — at nedsætte Valgretsalderen, og denne Gang til 21 Aar, og at man samtidig burde have benyttet Lejligheden til at ændre den kommunale Valglovs Bestemmelser vedrørende Skattebetaling og Ophold i Kommunen som Betingelse for Udøvelse af Valgret. Denne vor Opfattelse er blevet i høj Grad bestyrket ved det Materiale, vi af Indenrigsministeriet fik forelagt i Udvalget. Jeg er — som de øvrige Ordførere — taknemmelig for dette Materiale, men jeg vil dog tillade mig at